

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

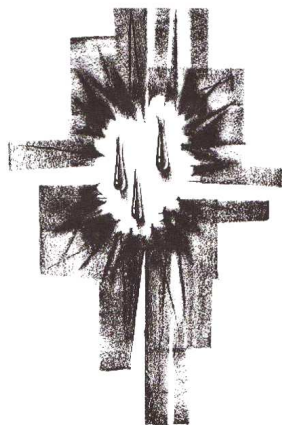
Duben 2011

Postní

9. číslo

ŘEPLICE – Kaple Navštívení Panny Marie

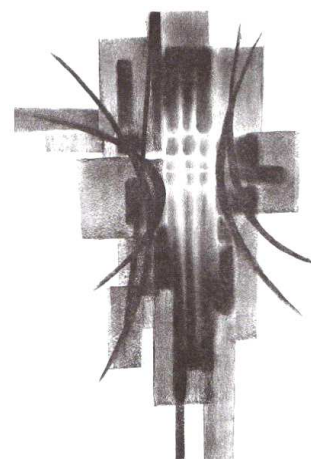

Z V E L I K O N O C

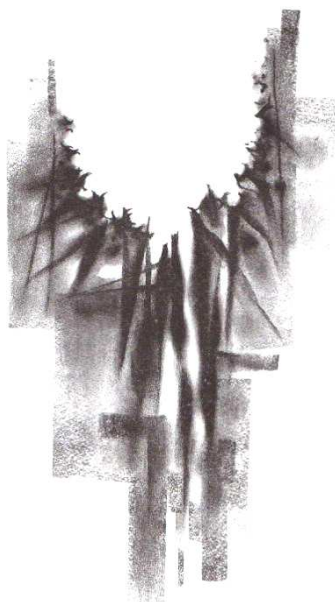
*Vychází Král. Jede na oslátku.
Dav jása. Město zdvíhá brány.
Jen on sám ví o Velkém pátku.
Sláva předchází křižování.*

*Zasedli. Místnost voní chlebem.
Život je chléb náš každodenní.
Teď všichni jedno jsou. Jen jeden
srdcem už dávno s nimi není.*

*Zahrada zvučí k rozjímání.
Však jaký děs a jaká hrůza!
Kdo se to dotkl a kdo zranil?
My - nevděčníci, chátra, lůza.*

*Pomalu tíha vzlíná vzhůru.
Pak tichem tich čas roztržen je.
To Král se oděl do purpuru.
A nezbylo mu na píď země.*

*Tisíce andělů se slétlo.
Kteří z nich kámen odvalili?
Podruhé řekl: „Budiž světlo!“
Živí jsou mrtví. Mrtvý Živý.*

František Trtílek: Jen kdo se ptá...

Milí farníci

Žijeme v době, která potlačuje význam jakéhokoliv odepírání si čehokoliv, reklamy a billboardy nás vyzývají, abychom své touhy a přání okamžitě uspokojili.

Nacházíme se v postním čase, který má půst = odepírání v názvu. Je to doba příprav na největší svátek křesťanů, svátek smrti a slavného vzkříšení našeho Pána, Ježíše Krista. V ní bychom měli symbolicky následovat Krista v Jeho dobrovolné cestě na kříž a učit se nést svůj vlastní kříž z vděčnosti za to, že On vzal dobrovolně na sebe náš kříž, naši hříšnost a naši smrt. Půst byl v Bibli vždy znakem lidské pokory obrácení se k Bohu, sebrání všech duchovních sil a odevzdání se do Boží milosti. Formálně byl charakterizován lidskou zdrženlivostí při uspokojování tělesných potřeb. Postní období trvá 40 dní, ale skutečný půst se z něj již téměř vytratil, setkáme se s ním nejvýš na začátku, na Popeleční středu a na konci, na Velký pátek.

Je to škoda, půst nás může velmi obohatit, ozdravit nejen náš tělesný, ale hlavně duchovní život, posiluje také naši vůli. Pán v nás tak obnovuje pořádek a obrací náš pohled k sobě, dává nám sílu, abychom zvítězili nad naším zlem skrze Pána Ježíše Krista. Každý půst je nové a nové reformování hierarchie našich hodnot, které uvolňuje okovy všech nezdravých závislostí spojených s našimi tělesnými potřebami. Postní období má ještě jeden charakteristický rys, je jím pokání, které je jedním z pilířů křesťanské víry. Je to osvobozující čin a ozdravuje a léčí náš duchovní život – vztah k Bohu a vztahy mezi námi navzájem, v rodinách, v církevním společenství, ve společnosti. Pokání je hlavně čin, kterým změním svůj způsob života a přestaneme nadále pokračovat v tom, co jsme doposud dělali špatně.

Přeji vám všem i sobě, aby postní doba zrekonstruovala náš duchovní život.

K životu z víry žehná *P. Antonín Pavlas*

POSTNÍ A VELIKONOČNÍ TERMINOLOGIE

Pašije - z lat. slova passio, »utrpení, umučení«. V evangeliích jsou to vyprávění, která popisují Ježíšovo utrpení a smrt. Tvoří původní a počáteční jádro evangelií. Nejstarší je vyprávění Markovo, které zdůrazňuje především dějinnou pravdivost Kristova utrpení. Matouš podtrhuje protivníky Písma (srov. Mt 26,24.54). Lukáš ukazuje Ježíše jako trpícího zachránce všech (srov. Lk 23,27 a d.), Jan ho vypodobňuje jako krále, jenž dobrovolně kráčí cestou utrpení (srov. Jan 18,33-19,15). Vyprávění o utrpení jsou čtena během liturgických obřadů Svatého Týdne (Květná neděle a Velký pátek).

Vigilie - z lat. vigilia. Označuje zvyk připravovat se na nějaký svátek nebo mimořádnou událost, která svátku nebo události předchází, bděním v noci na modlitbách. Matkou všech vigilií je vigilie velikonoční. Podle jejího vzoru se rozšířil obyčej připravovat se i na jiné svátky (např. Vánoce a Letnice). Pro mši o vigilií je zpravidla určen zvláštní mešní formulář.

Paškál - svíce, kterou kněz zapaluje po svěcení ohně během velikonoční vigilie. Je znamením světla - vzkříšeného Krista (lumen Christi), jež ozařuje zemi. Kromě velikonočního období se paškál zapaluje při křtu a při pohřebních obřadech.

Triduum - z lat. tres, »tři«, a dies, »den«, čili »doba tří dnů«. Jde o tři dny zasvěcené zvláštním oslavám a modlitbám. Velikonoční triduum obsahuje Zelený čtvrtek večer (poslední večere Páně), Velký pátek (Ukřižování Páně), Bílá sobota večer (vigilie Zmrtvýchvstání Páně).

Mons. Jan Vokál jmenován **25. biskupem královéhradecké diecéze**

Jeho Svatost papež Benedikt XVI. jmenoval Mons. Jana Vokála 25. biskupem královéhradeckým. Biskupské svěcení přijme z rukou Tarcisia kardinála Bertoneho, SDB, vatikánského státního sekretáře, v sobotu 7. května 2011 v 16.30 h v bazilice sv. Petra ve Vatikánu (u oltáře Katedry). Slavnostní intronizace, při níž se ujme úřadu diecézního biskupa, se uskuteční v sobotu 14. května 2011 v 15.00 h v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové.

Mons. Jan Vokál pracuje od roku 1991 na Sekci pro obecné záležitosti Státního sekretariátu ve Vatikánu.

Životopis Mons. Jana Vokála:

Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU.D. jmenovaný 25. biskup královéhradecký se narodil 25. září 1958 v Hlinsku v Čechách jako druhé ze tří dětí Jana a Anny Vokálových.

Vyrůstal v křesťanské rodině, první svátosti přijal v místní farnosti Narození Panny Marie.

Po studiu Střední průmyslové školy elektrotechnické v Pardubicích absolvoval Fakultu elektrotechnickou ČVUT v Praze (Ing., obor Technická kybernetika, 1983).

V září 1983 odešel do Říma, kde nastoupil do Papežské koleje *Nepomucenum*. Studoval filosofii a teologii na Papežské Lateránské univerzitě.

Dne 5. července 1988 byl v Ellwangu (diecéze Rottenburg-Stuttgart, Německo) vysvěcen biskupem Jaroslavem Škarvadou na jáhna a inkardinován do královéhradecké diecéze, z níž pochází. Pokračoval roční jáhenskou praxí v *St. Dominic Parish* (Northfield) a na *St. Thomas University* (arcidiecéze St. Paul-Minneapolis, U.S.A.).

Na kněze byl vysvěcen papežem Janem Pavlem II. dne 28. května 1989 v bazilice svatého Petra ve Vatikánu.

V letech 1989-1990 sloužil jako farní vikář v *Epiphany Church* (diecéze Peoria, U.S.A.) a 1. října 1991 nastoupil do služeb Státního sekretariátu (Sekce pro obecné záležitosti) ve Vatikánu, kde pracuje dodnes.

Vystudoval *Utroque Jure* na Papežské Lateránské univerzitě v Římě, kde získal roku 2005 licenciát a roku 2008 doktorát (JU.D.).

Je držitelem diplomu Kongregace pro bohoslužbu a svátosti (studium manželských kauz; 1991-1992) a diplomu Kongregace pro blahořečení a svatořečení (studium postulátů kauz; 2004-2005).

Roku 2009 absolvoval rigorózní řízení v oboru ústavního práva (JUDr.) na Univerzitě Karlově v Praze.

V letech 1992-2005 byl osobním sekretářem kardinála Corrado Bafile. Roku 2005 byl papežem Benediktem XVI. jmenován koadjutorem kanovnické kapituly při Papežské bazilice Panny Marie Větší v Římě, kde dosud vykonává kněžskou službu.

Roku 1995, 1997 a 2009 byl členem papežského doprovodu při pastoračních návštěvách Svatého otce v České republice.

Roku 1997 mu byl udělen titul kaplana Jeho Svatosti a roku 2007 titul papežského preláta.

28. září 2005 jej biskup Dominik Duka O.P. zařadil mezi čestné kanovníky Katedrální kapituly Svatého Ducha v Hradci Králové.

Dne 3. března 2011 byl papežem Benediktem XVI. jmenován 25. biskupem královéhradeckým.

(zdroj Biskupství královéhradecké)

Vyprošujeme otci biskupovi Janovi Boží požehnání a těšíme se, že jej budeme moci brzy uvítat také v naší, bohdanečské farnosti 😊!

Kdo je biskup ?

Kdo je to vlastně biskup, jaké jsou jeho povinnosti a úkoly a jak se biskupem stává? V římskokatolické církvi je biskup nástupce apoštolů v nepřetržité posloupnosti a plní funkci pastýře. Biskupským svěcením přijímá poslání být učitelem víry, posvěcovat a vést věřící. Slovo „biskup“ je odvozeno z řeckého episkopos – strážce, dozorce. Biskup je pod autoritou papeže. Svátost se předává z biskupa na biskupa při svěcení (apoštolská posloupnost – sukcese). Jsou biskupové diecézní pečující o diecézi, biskupové titulární, kteří jsou v diecézi biskupy pomocnými, a biskupové emeritní, jejichž rezignace z titulu věku nebo jiných důvodů byla papežem přijata.

V římskokatolické církvi je obvyklé, že biskupa jmenuje papež. Jemu přísluší konečné rozhodnutí o vhodnosti kandidáta. Místní církve se na jmenování podílejí doporučením vhodných kandidátů. Pokud tomu nic nebrání, je nově jmenovaný povinen podle Kodexu kanonického práva do tří měsíců od přijetí papežské jmenovací listiny přijmout biskupské svěcení, a to dříve, než se ujme svého úřadu. Jedná-li se o jmenování do vedení diecéze a je-li zvolený kandidát již biskupem, potom by se podle Kodexu kanonického práva měl ujmout vedení diecéze do dvou měsíců od přijetí papežské listiny.

Diecézní biskup spravuje svou místní církev (diecézi), ve které mu přísluší bezprostřední církevní moc (zákonodárná, výkonná a soudní) a vykonává pastýřský a učitelský úřad. Stará se o věřící jemu svěřené, svou zvláštní péči věnuje kněžím, svým kázáním a výkladem přibližuje pravdy víry. Ve své diecézi provádí vizitace tak, aby každých pět let navštívil celou diecézi. Dává také příklad svým ctnostným životem ostatním věřícím a každou neděli a zasvěcený svátek slaví mši za křesťany, kteří jsou mu svěřeni. Jako znamení své hodnosti nosí kříž na prsou, biskupský prsten, solideo a při bohoslužbách berlu a mitru.

R. D. ThLic. Prokop Brož, Th.D., děkan KTF UK

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část osmá

ŘEPLICE

Pro další putování naší rozlehlou farností jsem si vybrala Řeplice. Název vznikl z původního Řepice, což znamenalo ves plná lidí Řepových. První zmínky jsou už z roku 1381 v souvislosti se svobodným sedlákem Albertem v Řeplicích. V průběhu staletí se Řeplice dostávaly pod správu Ledče nad Sázavou, Bohdanče a také pánům ze Šlechtěna.

Od roku 1550 patřily Řeplice k ledečskému panství. Kolem roku 1568, kdy v Řeplicích sídlil Tomáš ze Šlechtína byla ves od Ledče oddělena. Po vzniku ledečského okresu roku 1869 žilo v Řeplicích ve dvaceti obydlích 142 obyvatel. Do roku 1919 byly spojeny vesnice Šlechtín, Řeplice a Prostřední Ves pod jednu obec. V tomto roce se Řeplice osamostatnily. Po konci II. světové války došlo v roce 1946 v obci k založení sboru dobrovolných hasičů. Vstoupilo do něj 18 členů. Starostou sboru byl pan Václav Prchal a velitelem pan Josef

Čábelický. Místní rodák František Prchal, který žil v Praze, zprostředkoval zakoupení starší motorové stříkačky od pražského hasičského sboru. V roce 1953 byla postavena hasičská zbrojnice.

Nyní něco z farní kroniky: Řeplice, severovýchodně půl hodiny od Bohdanče vzdálená vesnice čítá v roce 1759-78 duší, v roce 1876 20.domovních čísel z nichž 13 jest rolníků a 7 domkářů. Patřila původně ku hradu Šlechtínskému a připojena byla duchovní správě Bohdanecké - neb o rytířích z Řeplic neděje se nikde nějaká zmínka. Tato obec neměla až do roku 1808 žádné znamení křesťanství-tj. kříže neb nějaké sochy- jen v polích na cestě do Bohdanče vedoucí stále kaplička pod lipami a v ní obraz ukřižovaného Krista Pána na kříže a pod ní P. Maria a sv. Jan vydržována od majitele tohoto pole, při kterém stojí, jakéhosi Václava Tvrdíka (též Musila zvaného) rolníka v Řeplicích č.s.5. Od roku (*bobužel není zaznamenán*) má tato obec křesťanskou ozdobu a sice uprostřed návsi postaven železný kříž na kamenném podstavci a při něm zvonek od Hilšra z Jihlavy na výlohy obecné, přičiněním tehdejšího obecního představeného Pavla Prchala, rolníka v Řeplicích č.d. 4. Povinnost vydržování tohoto kříže a zvonku převzala na se obec Řeplická, která

to samé na vlastní výlohy zařídila. V roce 1860 bylo pod hrází tamějšího rybníka zakoupeno místo obecní a na něm od jakéhosi mlynáře Jana Krále vystaven s jedním složením při zemi, který však roku 1876 vyhořel a opět s jedním poschodím a sice ze dřeva vystaven byl. Já bych ještě dodala, že se Řeplice dočkaly i krásné pravidelné kapličky zasvěcené Navštívení Panny Marie a podle letopočtu nad dveřmi to bylo roku 1925. O kapličku se již roky stará paní Anežka Prchalová.

Jana Laudátová

CHCI MILOSRDENSTVÍ

Má smysl postit se od jídla a pití a přitom odmítnout pokrm hladovému a nápoj žíznivému?

Má smysl oplakávat Kristovo utrpení a přitom být lhostejný k utrpení bližních?

Má smysl šlehat své tělo důtkami a přitom se až nepřičetně rozčítit, když nás někdo šlehne zraňujícím slovem?

Má smysl uctívat kříž a přitom odmítat odpuštění a smíření?

(Z knihy Jiřího Mikuláška: Přichází král)

POZVÁNKA NA DUCHOVNÍ A SPOLEČENSKÁ SETKÁNÍ V BOHDANČI

Koncem loňského roku vyvstal nápad na společenská a duchovní setkání, zejména se o tom hovořilo na předvánočním posezení na faře.

Teď se již pravidelně každou neděli v 17.00 schází ministranti současní i nastávající s panem Šindelářem a trénují a nacvičují vše, pro bohoslužby.

Duchovní, nebo společenská setkání jsou běžnou formou setkávání se mimo Mše svaté. Je zde možné se nejen modlit, rozjímat, ale také si přečíst například text z Bible a vyložit ho, nebo si přečíst biblické příběhy, či nějaké příspěvky, které nás zaujaly, vysvětlit si údobí v jakém se nacházíme, například postní dobu, probrat také problémy, které nás trápí, nebo které jsou v našem okolí s lidmi podobného smýšlení, zazpívat si. Účelem rovněž je seznámit se a zaměřit případný volný čas duchovním směrem.

Setkávání jsou určena zejména dospělým a to každý čtvrtek večer od 19.00 na faře v Bohdanči. Setkání bude navštěvovat pan farář Pavlas.

S sebou je dobré si vzít zpěvník, kancionál, Bibli, případně Katechismus, dobrou náladu a chuť duchovně se posunout dále. Všichni jste srdečně zváni!

ZPRÁVA O ČINNOSTI ZA UPLYNULÝ ROK 2010

- ❖ SVÁTOST MANŽELSTVÍ : oddán nebyl nikdo
- ❖ KŘEST SVATÝ : Aneta Lhoťanová
- ❖ NAŠI ZEMŘELÍ:
 1. Marie Kopřivová z Ledče n Sázavou, 75 let
 2. Růžena Flégrová z Třebětína, 90 let
 3. Anna Vavříčková z Dědic, 90 let
 4. Marie Tvrdíková z Třebětína, 89 let
 5. Miloslava Tvrdíková z Bohdanče, 80 let
 6. František Tvrdík z Řeplic, 79 let
 7. Marie Hlavová z Prostřední Vsi, 88 let
 8. Josef Karel z Kotoučova, 57 let
- ❖ FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ ZA ROK:
 - na pokladně je 536 Kč
 - na běžném účtu je 2.901,39 Kč
 - Příjmy činily:
 - Nájemné – 396 Kč (146 Kč - nájem z lesa v Třebětíně; 250 Kč - z pronájmu bytu na faře v Bohdanči)
 - Sbírky v kostele – 32.289 Kč
 - Příjmy na církevní úkony – 850 Kč
 - Dary na opravu kostela – 6.200 Kč
 - Příspěvek z diecéze – 200.000 Kč
 - Náhrady škod - pojišťovna – 42.428
 - Příspěvek Obecního úřadu Petrovice– 2.000 Kč
 - Výdaje činily:
 - Bohoslužebné – 3.739 Kč
 - Elektrika a režijní – 25.021 Kč
 - Oprava kostelů – 244.896,20 Kč
 - Odeslané sbírky na Biskupství a do Fondu solidarity do Hradce Králové – 8.051 Kč
 - Daň z nemovitosti – 580 Kč
 - Ostatní výdaje – 340,66 Kč
- ❖ PRACOVNÍ ČINNOST:
 - na kostele v Bohdanči byla provedena oprava omítky na jižní straně kostela a oprava hodin - ciferníků
 - na kostele v Třebětíně byla vyspravena střecha na lodi a věži po vichřici

- Farnost uspořádala petici proti přeložení duchovního správce P. Pavlase, kterou podpořili věřící, občané i starostové příslušných obcí
- v kostele v Bohdanči byl zhotoven držák na lampu na osvětlení ambonu
- v lednu se členka farní rady zúčastnila setkání ekonomických farních rad na Biskupství v Hradci Králové
- v lednu proběhla na území našich obcí Tříkrálová sbírka – tři králové Lukáš Szücs, Vašík Suk a Vojta Szücs vykoledovali pro Českou katolickou Charitu v Kutné Hoře 4668 korun
- v květnu, o slavnosti pouti v Bělé, proběhlo znovuvysvěcení opravené kaple Svatého Jana Nepomuckého za účasti otce Pavlase, pana starosty Lhořana, zástupců místních hasičů, věřících a občanů
- Farnost uspořádala opět farní poutě - zájezdy – na diecézní pouť v Libici nad Cidlinou a do lázní v Poděbradech, na moravské poutní místo Velehrad a do zámku Buchlovice
- loni v létě začaly farnice se sbírkou na nový koberec, běhoun do kostela mezi lavice, široký 120-130 cm a dlouhý asi 10 m, zatím se vybralo 5200 Kč
- v září proběhlo v Bohdanči setkání rodáků a v rámci toho zde byla sloužena, se souhlasem otce Pavlase slavnostní vzpomínková bohoslužba slova bohdonečským rodákem Th et Ph Mgr. Karlem Pompem, emerit. profesorem
- v říjnu, o vzpomínkové slavnosti Havelského posvícení v Bohdanči a Bělé, proběhlo v kostele poděkování za úrodu, výstavku plodů z polí, zahrádek, luk a lesů naaranžovaly farnice
- v říjnu začaly pravidelné schůzky ministrantů současných i budoucích s panem Šindelářem
- v listopadu, v rámci spolupráce mezi farnostmi, k nám zavítaly děti a mládež z Divadelního spolku Archa při Farnosti - Děkanství v Ledči nad Sázavou pod vedením katechetky Mgr. Jany Sklenářové, s vystoupením Obrázky z Bible
- v listopadu se podařilo zprovoznit jednu místnost v přízemí bohdonečské fary, bývalé školní jídelny, místnost slouží jako farní společenská a setkávací místnost
- v prosinci proběhlo předvánoční posezení farníků, otce Pavlase a návštěvníků ve společenské místnosti na faře
- v prosinci, o svátku svatého Štěpána, se uskutečnil v kostele v Bohdanči tradiční vánoční koncert Česká Mše vánoční Jakuba Jana Ryby - Hej mistře, v podání pěveckého sboru Želivského kláštera, pod vedením Petra Žáka a Collegia chrámových muzikantů, s dirigentem Františkem Štěrbákem, úspěšný koncert se uskutečnil za částečné finanční podpory firmy Less, a.s.
- během roku vyšla opět další čtyři čísla farního Zpravodaje.

R. O Z H O V O R, . . .

..... v tomto čísle si budete moci přečíst rozhovor s bohdanečským rodákem Th et Ph Mgr. Karlem Pompem, emeritním profesorem, kterého u nás často vidáme, zejména o Štědrém dnu, nebo příležitostně sloužit bohoslužby slova, se souhlasem otce Pavlase, který má povinnosti sloužit Mše svaté také v sousedních farnostech:

Pane profesore, můžete nám, prosím, říct něco o sobě?

Narodil jsem se 28. ledna 1946 v bohdanečské myslivně. Do roku 1959 jsme zde bydleli (otec byl správcem polesí). Pro náš vztah (aktivní) ke kostelu, k víře, kněžím jsme byli přeloženi na samotu Chraňbož. Nepomohlo – od studentských let jsem hrál na varhany a zpíval. Po studiích v Ledči nad Sázavou a posléze v Praze na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, jsem v roce 1969 nastoupil na tehdejší Učňovskou školu v Havlíčkově Brodě, kde jsem učil až do důchodu – škola má nyní již šestý název – Obchodní akademie a Hotelová škola. Místo doktorátu z jednoho předmětu jsem si dálkově vystudoval po sobotách Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze.

Co nám můžete říct o svých rodičích, kolik máte sourozenců?

Sourozence nemám. Moji drazí zvěčnění rodiče již nežijí. Po určitých hrůzných peripetiích nás Pán spojil s životní družkou v dobrém i zlém – Jaruškou, s níž jsme v chraňbožské myslivně vyrůstali a po téměř 50. letech se v Mníšku pod Brdy zase našli...

Máte nějakou hezkou vzpomínku na dětství?

Na krásné harmonické dětství s rodiči. Byl jsem veden k úctě a lásce ke každému, neznal jsem, že by se s někým nemluvilo (např. otec chodil na pohřeb každému z obce a farnosti).

Čím jste chtěl být jako malý?

Knězem, řidičem autobusu, pedagogem.

Jste vedený ve víře od dětství, nebo jste konvertita?

Od útlého dětství jsem byl veden k víře. Na klavír jsem se učil od 4. let (p. řídící Kopeček) a zamiloval si varhany i vše s tím spojené.

Co bylo hlavním impulsem ke studiu teologie?

Vliv přítele naší rodiny P. opata Víta Tajovského, též P. kanovníka Dr. J. Pokorného

Jak hodnotíte náš Zpravodaj, jak byste ho případně doplnil, nebo vylepšil?

Takový Zpravodaj jako má Farnost Bohdaneč, nemají ani některá města! Díky redakční radě!

Co vám dělá největší radost a největší starost při pohledu na naše, nebo dnešní církevníky?

Radost je příkladně vidět v kostele všechny věkové kategorie (např. Svatý Kříž). Starostí je např. prodej far, někde i kostelů, malý počet kněžského dorostu.

Jezdíte do Bohdanče rád, jak se zde cítíte?

Po létech, co staré rány přebolely, jezdím - díky mé Jarušce a přátelství s p. Ing. J. Veletou, jež navázalo na přátelství už našich rodičů – rád. Náš společný koníček – varhany – znamená i tuto naši spolupráci, vzájemný zástup a podobně. Též důvěra duchovního správce P. Antonína Pavlase k mým skromným, nedokonalým, ale srdcem připravovaným bohoslužbám slova v případě potřeby je pro mě zavazující.

Co teď čtete?

Momentálně se znovu vracím k Hájovu (Vágnerová) Kájovi Maříkovi, jehož dětství a osudy (i Zdeni) jsou tak podobné těm našim – mému i Jaruščinu...

Jak odpočíváte?

Skutečně odpočívám – jsem 4. rokem ve výslužbě – ale varhany, zpěv (nyní příkladně Humpolec, Svatý Kříž a dále dle potřeby) mě naplňují. Ale k tomu i lékařské kontroly.

Máte nějaké své oblíbené místo, kam rád jezdíte?

S Jaruškou máme rádi naši osadu u Mníšku pod Brdy, dále Prahu, Ledč nad Sázavou (rodiště mé maminky), Písek (rodiště mého otce).

Co vám v poslední době udělalo radost?

Právě v těchto dnech – pozornost mé bývalé školy, Otců farářů (P. vikář Marian, P. Jakub) k mému životnímu jubileu.

Co vás naopak moc nepotěšilo?

Sněhová kalamita, jež komplikovala naše cesty do Humpolce, Sv. Kříže, Ledče apod.

Který příběh z Písma máte nejraději?

Bylo to i mamincino zamilované evangelium – Lukáš 24,13-35.(„Pane, zůstaň s námi – vždyť se připozdívá a den se již nachýlil k večeru ...“)

Které verše z Písma máte nejraději?

Pavlovo: „...Milostí Boží jsem, co jsem – a Jeho milost na mě nebyla vyлита nadarmo...“

Chcete něco vzkázat bohdanečským církevníkům a obyvatelům, čtenářům Zpravodaje?

Mám vás rád – a prosím i já o vaše přátelství! Děkuji za to krásné přijetí, jehož se mi po létech dostalo!

Je něco co byste nám rád sdělil a my jsme se na to nezeptali?

Mějte rádi Boha – Nejsvětější Trojici, Matku Spasitele, své křestní patrony. A mějte rádi vašeho duchovního správce P. Antonína! Je to svatý muž, velký ctitel Panny Marie – a já mu přeji Boží sílu pro farní kostely i ty „ex currendo“ (*znamená vzdálené, dojíždějící*)

Těšíte se do nebe?

Profesor Dr. Wolf a můj moudrý přítel P. Jaroslav Šimek vždy říkali: „Kéž se dostaneme aspoň do očístce! Pak už, po určitém „vytříbení“, máme naději na nebeské království ...“

Děkujeme za Váš čas a rozhovor. Přejeme hodně zdraví Vám i paní Jarušce a budeme se opět těšit na shledání při některé z bohoslužeb slova u nás v Bohdanči, například o Vánocích, či při jiných příležitostech!

Příspěvek Ing. Františka Nešpora

OSOBNOST VENKOVA

22. ledna 2011 to bude 10 let, kdy zemřel kněz, děkan a čestný kanovník Karel Filip, který se narodil 2. prosince 1915 v Příbyslavi do chudé rolnické rodiny jako nejmladší ze šesti dětí.

Po vzoru svého staršího bratra Jana vystudoval gymnázium, a poté vstoupil do kněžského semináře v Hradci Králové. Vysvěcen byl v neklidné době roku 1939. Jeho prvním místem byly Hořice v Podkrkonoší. Po ročním působení byl přeložen do Kutné Hory, kde v té době jeho bratr Jan působil jako středoškolský profesor na gymnáziu. V Kutné Hoře působil dva roky, a potom ještě dva roky jako kaplan v Náchodě. Po vykonání farářských zkoušek nastoupil již jako kněz do farnosti Nový Hrádek. Zde současně pomáhal v sousední farnosti, do níž spadalo i dnes význačné poutní místo Rokole. Jeho velkou zásluhou té doby je obnova tohoto pohraničního poutního místa. Měl velký vliv na výchovu mládeže, a to i mimo kostel, kdy mladí hráli ochotnické divadlo, které vedl. Na jeho faře bylo i centrum skautingu.

Kostel svatého Martina

Byl výborným kazatelem o křesťanské morálce aplikované na běžný život lidí. Se svým bratrem Janem byl spoluautorem několika divadelních her, které se hrály v Hořicích, Kutné Hoře, ale také v Belgii, Holandsku a Anglii. Byli propagátory esperanta a vydali slovník tohoto jazyka.

Jeho velký vliv na místní lid nemohl dlouho zůstat bez povšimnutí tehdejších představitelů moci s ideologií třídního boje. Proto byl v roce 1957 přeložen do Červených Janovic. Ať už to byla jakákoliv ztráta pro pohraniční oblast, tak to byl přínos pro toto místo ve středních Čechách, protože vliv skutečné osobnosti se projeví u všech lidí na jakémkoliv území. V nové farnosti působil, tak jako v předešlé, s bezprostředním a laskavým přístupem ke všem lidem, a to i ke svým názorovým odpůrcům. Jeho slova byla doprovázena skutky. Svoji kamerou natáčel příběhy ze života svých spoluobčanů, které jim po letech promítal. Svá kázání v kostele navazoval na životní příběhy. Dodnes se pamatují jeho slova pro

snoubence v přípravě na svatbu, aby jejich manželství vydrželo až do smrti, kdy jim vnuknul myšlenku: „*at' nezapadá slunce nad Vaším hněvem*“, což je tolik potřebné pro dnešní dobu.

Protože byl neopominutelnou osobností obce, tak byl pravidelným čestným hostem na výročních schůzích místního JZD. V minulém režimu pravidelně navštěvoval i místního vrcholného funkcionáře s dárkem k svátku. V tom pokračoval, i když už tento člověk byl v důchodu. Tenkrát se slzami v očích přiznal: „*Pane faráři, jste jediný, kdo si na mne vzpomněl.*“

Svým farníkům byl velkou oporou v době tuhé normalizace. Ve svých kázáních zdůrazňoval, že církve byla v minulosti mnohokrát odsuzována vládnoucí stranou, ale vždy se to změnilo, a tak to nastane i nyní. Stalo se a on sám se toho dočkal.

To, že se kněz stane váženou osobností v širokém okolí, samozřejmě musí vycházet z jeho povahy a způsobu života, kdy s ostatními dlouhodobě prožívá radosti i strasti. A to se u Otce Karla požehnaně naplnilo. V Červených Janovicích působil jako kněz 38 let a dalších 5 let, až do své smrti, vypomáhal v kostele v Petrovicích I.

Životní moto milovaného kněze nejlépe vystihuje epigraf na místě jeho posledního odpočinku: „*Bůh je láska*“.

V neděli 23. ledna v poledne budou farníci se svým knězem P. Antonínem Pavlasem u hrobu Otce Karla Filipa v modlitbách vzpomínat na jeho milý úsměv, kterým doprovázel svá slova útěchy a povzbuzení.

Červenojanovičtí farníci.

🎵 **POZVÁNKA NA KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY** 🎵

V neděli, 12. června, o svátku Seslání Ducha svatého, v 15.00 proběhne v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči koncert duchovní hudby, na kterém zazní kromě jiných skladeb *Missa in G (D167)*, *F. Schuberta*, *Koncert Saint Marc pro trubku a orchestr od T. Albinoniho*, *Výběr z oratoria Mesiáš*, zaznít by měla i známá skladba *Alleluja G.F. Haendela*.

Vystoupí pěvecký sbor Želivského kláštera, pod vedením Petra Žáka a Collegium chrámových muzikantů s dirigentem Františkem Štěrbákem, kteří zde již po dvakrát s úspěchem předvedli o Vánocích Českou Mši vánoční J.J.Ryby.

Informace o koncertu budou ještě předem oznámeny v ohláškách v kostelech, na plakátech, v tisku.

Koncert se koná ve spolupráci s Obecním úřadem Bohdaneč a firmou Less, a.s. Všichni hudbymilovní, kteří si nechtějí nechat ujít zážitek z živého koncertu.

jste srdečně zváni!

NEBOŤ TO, CO S VÁMI ZAMÝŠLÍM, ZNÁM JEN JÁ SÁM, JE VÝROK HOSPODINŮV, JSOU TO MYŠLENKY O POKOJI, NIKOLI O ZLU: CHCI VÁM DÁT NADĚJI DO BUDOUCNOSTI. Jeremiáš 29,11

Víra je...

chválit v slzách Boha, když přes mé slunce přechází temná mračna.

Víra je...

být si jist existencí toho, co nevidím ani necítím.

Víra je...

stát si na tom, že Bůh mne stvořil pro své záměry dokonale, když se cítím jako jeden velký omyl.

Víra je... *závislost novorozeněte.*

Víra je...

odpočívat v Jeho lásce, v Jeho přítomnosti, v Jeho zaopatření.

**ŽIJEME PŘECE Z VÍRY, NE Z TOHO, CO VIDÍME.
2. Korintským 5,7**

Víra je...

mít na paměti, že jsem ten nejdražší Boží poklad, když mám dojem, že jsem naprosto bezcenný.

Víra...

roste skrze strasti, zklamání, rozčarování, konflikty, frustraci, selhání, ztráty; nikoli na kostelních oknech nebo uprostřed okouzlujících náboženských rekvizit.

Víra je...

odmítnout pocity viny za své hříchy, protože Soudce Bůh o mně svrchovaně prohlásil, že jsem omilostněn.

Víra je...

očekávat, že Bůh vykoná divy skrze mne, bezvýznamného člověka. S mými pěti chleby a dvěma rybami.

Víra je...

očekávat záplavu zlatého zrna z pustých, neúrodných, nekonečných polí, po kterých kráčím osamocen a zkrápím je svými slzami.

Víra je...

přijmout skutečnost, že navzdory špatnostem, které jsem způsobil a kterých jsem litoval, Bůh, který vše smazal, se ze mne raduje.

Víra je...

připomínat si, že rostu ne tím, že se o něco pokouším, ale tím, že důvěřuji.

Víra je...

přestat se konečně snažit být pro Boha dost dobrý a nechat Ježíše, aby byl mým opravdovým Spasitelem.

**V ONEN DEN POZNÁTE,
ŽE JÁ JSEM VE SVÉM OTCI,
VY VE MNĚ
A JÁ VE VÁS.
Jan 14,20**

Víra je...
věřit Bohu, který činí zázraky, že může změnit mou zatvrzelou lhostejnost ve výheň lásky ke konkrétním „lidem, které nelze milovat“.

Víra je...
žasnout nad tím, že ve mně, Jeho svatyni, nepřebývá nic menšího než samotná sláva Boží přítomnosti.

Víra...
není vírou v mé „chvíle modliteb“ nebo v „duchovním cvičení“, ale vírou v Boha.

Víra je...
pamatovat, že i když mi má cesta připadá jako noc, Bůh vidí a neomylně mne vede.

Víra je...
vytrvat a jít dál, když se cítím k smrti vyčerpán, zklamaný, zbavený iluzí, zoufale vyprahlý, opuštěný – a čerpat už jen z Jeho síly.

Víra je...
pochopit, že Bůh po mně hlavně chce, abych mu dovolil mne milovat.

Víra je...
vstupovat do duchovního boje s jistotou toho, kdo stojí na straně vítěze.

Víra je...
přijímat Jeho dar neměnné lásky, bez toho, aniž bych se snažil si ho zasloužit.

Víra je...
vzdát se svých požadavků na změnu druhých a očekávat, že Bůh ví, co je nutné změnit ve mně.

Víra je...
přesvědčení, že Ten, který zaslibuje, také sliby plní.

Víra je...
důvěřovat Bohu, když druhého v lásce napomínám a riskuji tím odmítnutí.

Víra je...
vědět, že jsem pokladem, který Kristus hledal a našel a ze kterého se raduje.

Víra je... *způsob, jak potěšit Boha*

**BEZ VÍRY VŠAK NENÍ MOŽNÉ
ZALÍBIT SE BOHU. KDO K NĚMU
PŘISTUPUJE, MUSÍ VĚŘIT, ŽE BŮH
JEST A ŽE SE ODMĚŇUJE
TĚM, KDO HO HLEDAJÍ.
Židům 11,6**

*Inspirace k tomuto dílu přišla v těžké chvíli. I takto jedná VÍRA.
Standa Johnki* Galásek (převzato z internetu)*

Sv. Blažej (3. února)

Na přímluvu sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, ať tě Pán chrání od všech nemocí duše i těla a dá ti své požehnání.

Sv. Blažej nebo-li Blasios, Biagio, Blaire byl biskupem v městě Sebasta v Arménii, což je dnešní Sivas v Turecku. V životě tohoto světce je málo ověřených údajů. Jisté je, že měl schopnosti léčitelské, a tím si získal vysokou popularitu mezi prostým lidem. Legenda vypráví, že za časů kdy byli pronásledováni křesťané se Blažej musel skrývat. Byl odhalen, násilím odveden do Sebasty a pod hrozbou smrti nucen klanět se římským bohům. Blažej obhájil svou víru a byl odsouzen k pomalé smrti. Nejdřív byl přivázán k sloupu a drásán železnými hřebeny. Ve chvíli kdy byl veden na popravu, přiběhla k němu vdova s umírajícím chlapcem, kterému uvízla rybí kost. Biskup chlapce požehnal a kost se uvolnila. Na paměť tohoto zázračného uzdravení se každoročně 3. února v kostelech uděluje svatoblažejské požehnání. Svatý Blažej byl sťat mečem a s ním i mnoho dalších sebastských křesťanů. Je patronem soukeníků, tkalců a trpících lidí. Je jedním ze čtrnácti svatých pomocníků. Dvě zkřížené svíce při svatoblažejském požehnání symbolizují bezmocné, svázané ruce Blažejovy při požehnání a uzdravení umírajícího chlapce.

(na obr. je kaple sv. Blažeje u Veckovic. Kaple nestojí na obyčejném místě – u své paty má kámen, kam obtiskl svou nohu hlavní světec dnešního arcibiskupství pražského, slavný Slavníkovec, svatý Vojtěch při své cestě napříč západními Čechami do Bavorska.)

Bohunka Laudátová

PODĚKOVÁNÍ ZA TISK

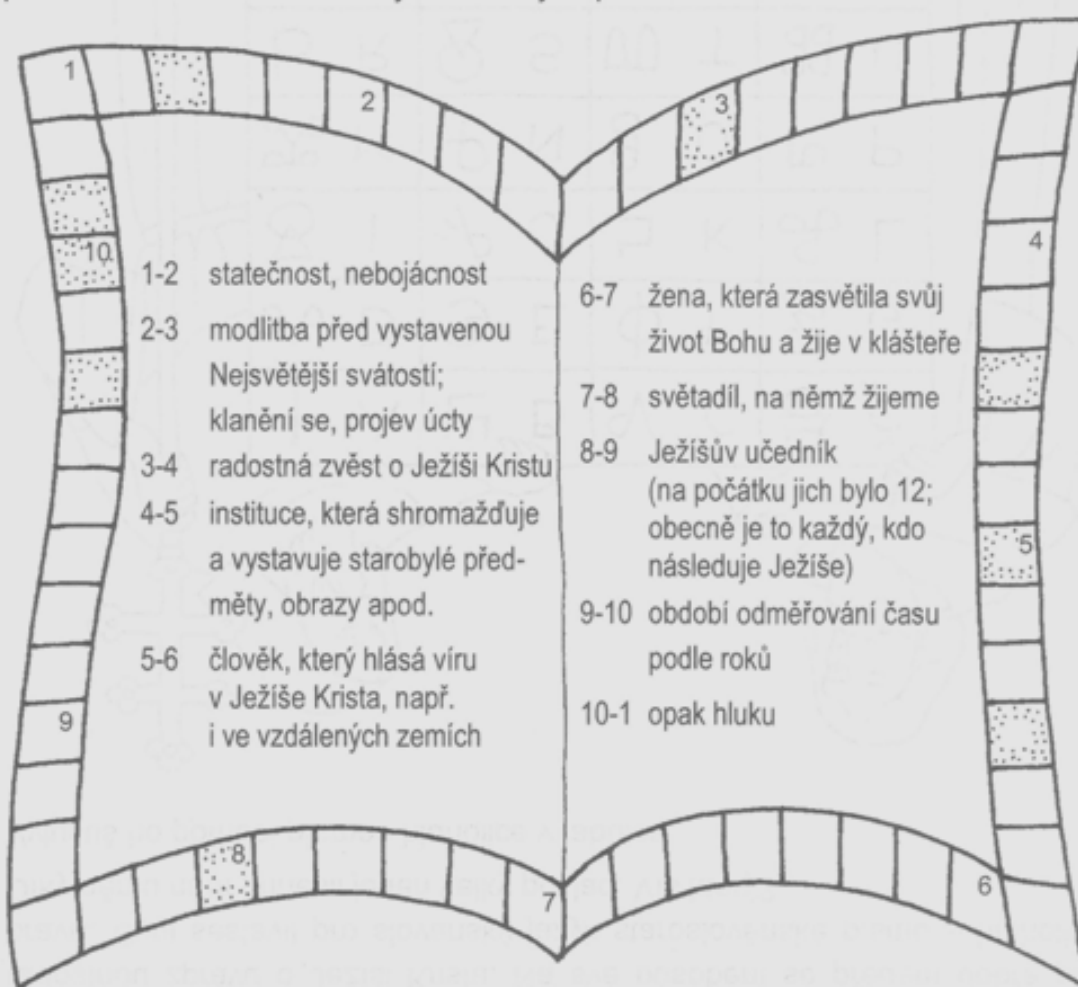
**za technickou pomoc při tisku tohoto čísla Zpravodaje
- Obecnímu úřadu v Bohdanči, paní Stanislavě Benešové**

KNIHA, KTERÁ MĚNÍ ŽIVOTY

Bible – Písmo svaté – bývá nazývána „knihou knih“. Je to nejen velká kulturní památka, ale také živé Boží slovo, které působí a hovoří ke každému. Boží slovo má velkou moc, dokáže člověka změnit k lepšímu.

Svatý Augustin (když ještě vůbec nebyl svatým, ale naopak žil špatně) jednou uslyšel hlas, který ho vyzval, aby otevřel Písmo svaté. Poslechl, a od té doby se jeho život změnil.

Jaká slova uslyšel svatý Augustin? Vylušti to z řetězovky. Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenku přečteš ve směru čísel ve vytečkovaných políčkách.

Bůh mění život každého, kdo se mu otevře, i když třeba jen pomalu.
Také my máme tu možnost.

Katechetický věstník č. 8/2009-10, © Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum

„Zdokonalujte se, buďte přístupní napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje, bude s vámi... Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Ducha s vámi se všemi“ 2Kor 13,11.13

🎵 ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ – OHLÉDNUTÍ ZA VÁNOCEMI 🎵

V neděli 26. prosince, o svátku svatého Štěpána, proběhl v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči již tradiční vánoční koncert – slavná Česká Mše vánoční – Jakuba Jana Ryby, Hej mistře, v podání pěveckého sboru Želivského kláštera, pod vedením Petra Žáka a Collegia chrámových muzikantů s dirigentem Františkem Šterbákem. Sóla přednesli: soprán Jana Nováková, tenor Michal Klamo a bas Petr Žák. Koncert se stal opět nevšedním kulturním a duchovním zážitkem pro nás všechny. Vesměs mladí, nadaní umělci vystoupili s nadšením, chutí, radostí a profesionálním přístupem pod vedením jak sbormistra Petra Žáka, který vystudoval hru na varhany a sbormistrovství v Praze, tak pod taktovkou Františka Šterbáka, který působí nejen zde na Vysočině, ale také v Praze. Mezi sólisty vystoupila sopranistka Jana Nováková, profesorka zpěvu a také tenor Michal Klamo, sólista Státní opery v Praze. Všichni účinkující působili jako jeden celek a předvedli perfektní umělecký výkon, jaký je zde málokdy k vidění a slyšení.

Odměnou všem byl dlouhý potlesk – standing ovations, nadšené výkřiky bravo a květiny. V našich podmínkách se tento koncert a tato kulturní akce zařadila mezi výjimečné, mimořádné a nadstandartní.

Koncertu se, kromě jiných diváků, zúčastnili také starosta obce Bohdaneč

Ing Jaromír Juna s manželkou a Ing Jan Mičánek sen. s manželkou, jehož firma Less a.s. akci částečně finančně podpořila.

Věříme, že se o příštích Vánocích opět setkáme s touto klasickou skladbou Jakuba Jana Ryby, která patří k těmto svátkům stejně, jako například obrázky Josefa Lady.

Pro zajímavost uveďme, že tato skladba, byť se zpívá v češtině, je oblíbená také v zahraničí pro svoji velkou melodičnost a radostnost, která podtrhuje narození Spasitele.

Pro velký úspěch tohoto vánočního vystoupení vznikl návrh uspořádat zde v Bohdanči ještě jeden, případně dva podobné, stejně kvalitní koncerty za rok a to ve spolupráci s Obecním úřadem v Bohdanči, případně s firmou Less, a.s. Akce by tak doplnily, rozšířily a pozvedly nabídku kulturních událostí během roku a zároveň by dobře reprezentovaly úroveň těchto aktivit a Bohdanče v okolí.

Vánoční koncert dokázal, že dobrou hudbu a kvalitní vystoupení si za určité spolupráce můžeme dovolit i u nás v Bohdanči. A tak věříme, že se budeme moci opět těšit na podobné koncerty.

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat

na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800,**

do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

INFORMACE Z OBCE BOHDANEČ

Jak jistě všichni víte podařilo se nám v loňském roce zajistit dotaci na stavbu rozhledny, naučných stezek a příslušného zázemí. Myšlenka na zhotovení tohoto projektu sice vznikla ve firmě Less a.s., konkrétně u jejího majitele Ing. Jana Mičánka, ale po vzájemné dohodě mezi ním a zastupitelstvem obce, převzala iniciativu v zajišťování tohoto projektu obec. Finanční prostředky ve výši 92,5 % z celkových nákladů se nám po dlouhých peripetiích podařilo získat z evropských fondů přes Rozvojovou agenturu Středočeského kraje. Zbývajících 7,5 % je z prostředků obce. K této stavbě bych chtěl říci ještě několik slov na její vysvětlení. Někteří s občanů tuto stavbu kritizují a říkají, že se za ty peníze mělo udělat něco pro obec potřebnějšího.

Ano, měli by pravdu, kdyby to byly vlastní peníze obce se kterými bychom si mohli dělat co chceme, ale bohužel je to jinak. Naše obec je totiž z pohledu dotací z evropských fondů na tom velice špatně. Vzhledem k tomu, že nemá více jak 500 obyvatel, může z těchto prostředků žádat na velice omezený okruh potřeb. Jednou z nich byla právě dotace na podporu turistického ruchu, kterou jsme využili a posléze i uspěli. Tyto prostředky po jejich přidělení jsou pak účelové a jejich čerpání velice přísně sledováno Regionální radou Středočeského kraje.

Někteří z vás kritizují i její umístění, že je v podstatě v dolíku. Těmto občanům bych chtěl vysvětlit, co nás k tomuto rozhodnutí vedlo. Naše obec, jak jistě všichni víte, se rozkládá na začátku Českomoravské vrchoviny, její profil je velice kopcovitý a ještě k tomu hustě zalesněný. V takovéto oblasti se pro stavbu tohoto typu velice špatně hledá vhodné umístění umožňující rozhled daleko na všechny strany. Proto jsme přistoupili na jiné řešení. A to takové, abychom zde postavili stavbu, která pomůže našemu regionu trochu jinak, a troufám si říci, že zcela určitě více než pohled do kraje.

Je to řešení postavit zde něco unikátního, něco, co nám sem bude trvale přitahovat lidi z celé republiky. Na nás na všech potom bude záležet jak tohoto zvýšeného turistického ruchu dokážeme využít, ať to bude z pohledu obecních věcí a nebo z pohledu všech občanů naší obce. Vždyť trvalý pohyb většího množství návštěvníků může podpořit další aktivity občanů v podnikání a to je nemalý přínos pro celou obec.

Jak jste si určitě všimli, pomalu se práce na všech částech stavby dostávají do konečného stádia. Ano je to tak, rádi bychom tento projekt koncem dubna zkolaudovali a 14. května slavnostně otevřeli. Součástí tohoto otevření bude i v neděli 15. května pořádaná soutěž profesionálních hasičů v požárním sportu.

Srdečně vás všechny zvu na tyto akce a věřím, že se vám připravovaný program bude líbit.

Ing. Jaromír Juna, starosta obce Bohdaneč

Krátce....

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vydáme v létě, časopis je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně**, naleznete **k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a Bělé**, v případě zájmu, nebo doplnění, kontaktujte laskavě redakční radu-kontakt je na poslední stránce
- ❖ dokončovací **opravy kostelní věže v Bohdanči** budou pokračovat poté, co se shromáždí patřičná částka asi 200 000 Kč
- ❖ v kostele v Bohdanči **začala rekonstrukce dřevěného obložení presbytáře**, které zde bylo více jak 60. let, toto obložení v březnu odmontovali kostelník Josef Holub a pan Josef Laudát, očistili stěny a odklidili suť. **Nové dřevěné obložení se vyrábí z darovaného exotického dřeva „Gerutu“ z Malaisie v hodnotě asi 200 000 Kč, které dodala firma Less, a.s.** Obložení bude vyrobeno, po dohodě farní rady, v truhlářské dílně Petra Vajgla z Týniště; jeho instalování by mohlo proběhnout již před Velikonocemi, nebo těsně po nich; do té doby je třeba nechat odkryté části stěn presbytáře větrat a vysoušet od vlhkosti a plísňe; před upevněním nového obložení se budou stěny dezinfikovat; omlouváme se za zhoršené podmínky v kostele;
- ❖ **úklid kostela – brigáda**, po instalování dřevěného obložení v presbytáři bude třeba vnitřek kostela uklidit a vysmejčit, prosíme tedy o pomoc při gruntování, bude třeba každá ruka a noha, termín bude včas ohlášen podle finále hotového obložení, předem srdečné díky za ochotu a pomoc!
- ❖ **nový koberec** – běhoun mezi lavice, dlouhý 10 m a široký 1,2 – 1,3 m, který loni naplánovaly zakoupit naše farnice a na nějž se vybralo 5200 Kč se již pečlivě vybírá, koberec by měl být položen poté, co se upevní nové dřevěné obložení a vše se po opravách pořádně uklidí a vysmejčí

Připravované akce:

- * **v neděli 12. června, o svátku Seslání Ducha svatého, v odpoledních hodinách, se uskuteční v kostele v Bohdanči koncert duchovní hudby v podání pěveckého sboru Želivského kláštera pod vedením Petra Žáka a Collegia chrámových hudebníků s dirigentem Františkem Štěrbákem (umělci zde již s úspěchem předvedli o Vánocích Českou mši vánoční)**

Plánované akce:

- * **VÝLET-POUŤ - další výlet-pouť naší farnosti bude do Klokoč a nedalekého Tábora, 21., nebo 22. května 2011, více info bude včas zveřejněno v ohláškách a na vyvěšených letáčcích, všichni jste srdečně zváni!**

Velikonoce

I kdyby hory ustoupily
a pahorky kolísaly,
má láska od tebe neustoupí,
nezakolísá moje smlouva,
která dává pokoj
- praví Hospodin,
který tě má rád.
Iz 54,10

Nebojte se!

Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo,
z něhož by člověk mohl a musel mít strach.

Nebojte se toho, co jste sami vytvořili,
nebojte se ani všeho, co člověk vyrobil
a čím je den ode dne více ohrožován!

A konečně, nebojte se sami sebe!

Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl
apoštolům a ženám: "Nebojte se!". Tato slova potřebujeme
na sklonku druhého tisíciletí možná více, než kdy jindy.

(Jan Pavel II.)

Přejeme vám radost a pokoj Toho, který nás má rád!

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2011

Duben

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
3.4.	4. neděle postní	za Josefa Nulíčka, rodiče a sestru Aničku, za rodiče Trpišovských, syna Františka, za Františka Nulíčka a Annu Koudelovou
10.4.	5. neděle postní – Smrtná neděle	za rodinu Jeníčkovu, Pajerovu a Krajíčkovu
17.4.	6. neděle postní – Květná neděle	za rodinu Holubovu, Pospíšilovu a Tvrdíkovu
24.4.	Zmrtvýchvstání Páně, Boží hod velikonoční, Pouť v Bohdanči, Kotoučově, Nové Louce, Prostřední Vsi, Šlechtíně	za rodinu Čaloudovu, jejich syna Jaroslava, za rodinu Landovu, Tosherovu a za Marii Loudovou

Květen

1.5.	2. neděle velikonoční	za Aloise Hatáka, Marii manželku, jejich rodiče, za rodiče Petrusovy a syna Antonína
8.5.	3. neděle velikonoční	za Josefa Slavíka, manželku Marii a rodiče z obojí strany
15.5.	4. neděle velikonoční	za Václava Tvrdíka, rodiče, sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla, za rodiče Svobodovy, Vajglovy a Hromasovy, Pouť v Bělé-sv. Jan Nepomucký
22.5.	5. neděle velikonoční	za Josefa a Boženu Hauzerovy a jejich rodiče
29.5.	6. neděle velikonoční	za Antonii a Antonína Vosáhlavy, rodiče a sourozence, za Josefa Bobka, za Vlastu a Jana Kohoutkovy a rodiče, za rodinu Březinovu a Stýblovu

Červen

5.6.	7. neděle velikonoční	za rodinu Klečákovu a Tvrdíkovu z Bělé
12.6.	Seslání Ducha svatého, Slavnost Boží svatodušní	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrusovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku a rodinu Čábelických
19.6.	Slavnost nejsvětější Trojice – Pouť ve Vickovicích	za Marii a Aloise Novákovy, za rodiče Píchovy, za vnuka Járu, za Jaroslava Nováka a rodiče
26.6.	Slavnost Těla a krve Páně, Božího Těla, Boží Tělo, Slavnost svatých Petra a Pavla, Pouť v Dědicích	za Petra Slavíka, dvě manželky, syna Josefa s manželkou, syna Jaroslava s manželkou a dceru Marii s manželem

Červenec

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
3.7.	Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova	za Františka Rokosa a celý rod, za rodinu Tvrdíkovu, Jeníčkovu a za Emilii a Josefa Krajíčkovy
10.7.	15. neděle v mezidobí Svatá Markéta, Pouť v Tasicích	za Antonína Prchala a rodiče, za manžele Hlavovy a Urbancovy
17.7.	16. neděle v mezidobí	za Ladislava Batelku, bratra Františka, jeho manželku, rodiče Batelkovy a Musilovy
24.7.	17. neděle v mezidobí	za Josefa a Emilii Bartákovy a syny Ladislava a Josefa, za rodinu Zajanovu, Kotrbovu a Kratochvílovu
31.7.	18. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Novákovy a za rodiče z obojí strany a za Jaroslava Bělohávka

Srpen

7.8.	19. neděle v mezidobí	za Václava a Marii Tvrdíkovy a za rodiče z obojí strany, za syna Miloslava, dceru Jiřinu a manžela Miloslava Růžičkovy
14.8.	20. neděle v mezidobí	za Jaroslava Tvrdíka, jeho manželku, syny Václava a Jaroslava, vnučku Vlastu a za rodinu Nulíčkovu ze Sychrova; za Václava a Vlastu Voltrovi a rodiče z obojí strany
21.8.	21. neděle v mezidobí	za Marii a Jaroslava Veletovy a syna Jaroslava; za Františka a Miloslavu Tvrdíkovy; rodiče a rodinu Veselovu
28.8.	22. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrusovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku, za Františka Tvrdíka a rodinu Čábelických

Září

4.9.	23. neděle v mezidobí	za rodinu Horaisovu a Koubských
11.9.	24. neděle v mezidobí	za Miloslava Kačerovského, jeho rodiče, za Františka a Marii Tvrdíkovy, jejich rodiče a syna Františka
18.9.	25. neděle v mezidobí, Svatý Matouš-Posvícení ve Vickovicích a Michalovicích	za Františka a Marii Šimkovy, dceru Ludmilu Karlovu, za Marii, Jaroslava a Bohuslava Jirákovy
25.9.	26. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, syna Pepu a rodiče z obojí strany

Rozpis na poslední čtvrtletí se do tohoto čísla nevešel, bude vytištěn v letním čísle.

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Antonín Pavlas

Adresa: Bohdaneč 8, 285 25

Mobil: +420 604 170 227

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: pavlas.a@c-box.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub

Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

21.4. Zelený čtvrtek	17.00 Mše svatá	Červené Janovice
22.4. Velký pátek	17.00 Bohoslužba slova	Bohdaneč
23.4. Bílá sobota	17.00 Mše svatá	Pertoltice
24.4. Hod Boží Velikonoční	9.30 Mše svatá	Bohdaneč
25.4. Pondělí velikonoční	9.30 Bohoslužba slova	Bohdaneč

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Čtvrtek	19.00 Duchovní setkávání pro dospělé na faře	Bohdaneč
Neděle	9.30 Mše svatá	Bohdaneč
	17.00 Schůzky ministrantů na faře (Šindelář)	
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz